

Om ter hand te nemen

OM TER HAND TE NEMEN

Stoïcijnse wijsheden voor het goede leven

Erik Nagtegaal

Om ter hand te nemen

Copyright © 2025 Erik Nagtegaal

Auteur: Erik Nagtegaal

Druk: Brave New Books, Rotterdam

Omslagontwerp: Erik Nagtegaal

Vormgeving binnenwerk: Brave New Books, Rotterdam

Foto auteur: Ed Nagtegaal

Filosofie algemeen/Psychologie algemeen

ISBN 9789464483222

NUR 730/770

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor mijzelf en alle andere mensen, inclusief de wereld

“Geluk is een goede stroom des levens.”

Zeno van Citium

*“Leid me, Zeus, u en het Lot,
naar de plaats die u me toewijst.
Want ik zal zonder aarzelen volgen. En als ik niet wil,
omdat ik laf ben, dan zal ik evengoed volgen.”*

Cleanthes

*“Mensen worden niet in verwarring gebracht door de gebeurtenissen,
maar door hun opvattingen over de gebeurtenissen.”*

Epictetus

*“Heb je een redelijk verstand? Jawel. Waarom gebruik je het dan niet?
Want als dat zijn werk doet, wat wil je dan nog meer?”*

Marcus Aurelius

INHOUD

Inleiding	13
DEEL I:	17
95 STOÏCIJNSE SPREUKEN	
DEEL II:	115
4 KORTE ARTIKELEN	
‘In exceptio’	117
Het ‘kosmisch bewustzijn’ van de stoïcijn	131
Naar een ‘compassievol stoïcisme’	141
Stoïcijnse ‘traagheid’	155
Slot	171
Appendix: De praemeditatio op het ‘kwaad’	175
Bibliografie	179
Woord van dank	183

OM TER HAND
TE NEMEN

INLEIDING

Met dit kleine boek heb je een verzameling in handen van verschillende geselecteerde stoïcijnse wijsheden. Deze dateren vanaf rond 600-500 v. Chr., betreffende anticiperende wijsheden op die van de stoïcijnen, maar formeel vanaf rond 300 v. Chr. tot het recente heden. In 95 spreuken van vijf regels komen delen van het gedachtegoed van filosofen van deze school naar voren. Ik pretendeer dan ook niet merendeels mijn eigen visie of wijsheid uit de doeken te doen, maar wel met een verzameling wijsheden van een bijzondere filosofische, respectievelijk een in oorsprong hellenistische, school mijn seculiere insteek te verduidelijken en naar voren te brengen.

Het boek wordt vervolgd met een kort artikel omtrent een filosofische methode, geworteld in het stoïcisme, binnen een filosofische praktijkvoering¹, een tweede kort artikel, dat in het kader van de eerste stoïcijnse studierichting ('de fysica') een oefening weergeeft en verduidelijkt om te komen tot een 'kosmisch bewustzijn', een derde kort artikel, dat in het kader van de tweede studierichting ('de ethiek') de beoefening behelst van een 'compassievol stoïcisme' en een vierde artikel omtrent een stoïcijnse training in

¹ Het eerste korte artikel, opgenomen in dit boek, is met als titel 'In exceptio' eerder verschenen in de rubriek 'Filosofische Praktijken' van *Filosofie-Tijdschrift* in de editie van jaargang 29, nummer 5, september/oktober 2019.

‘traag denken’ in het kader van de derde stoïcijnse studierichting (‘de logica’). Het boek eindigt met een slot, waarin de voortdurende relevantie van het stoïcisme van vandaag kort geduïd wordt. In het toegevoegd appendix wordt een specifieke stoïcijnse ‘geestelijke oefening’, de ‘praemeditatio’ op het ‘kwaad’ belicht. Al deze korte teksten zijn geïnspireerd door het ‘modern stoïcisme’, maar uiteindelijk gefundeerd op een vorm van ‘seculier stoïcisme’, dat wil zeggen met behulp van vrijzinnig filosoferen door mijzelf uniek vormgegeven en aangepast voor gebruik in onze hedendaagse samenleving zonder dat ik gebonden ben (geweest) aan (al dan niet orthodoxe voorschriften van) een specifieke organisatie of instituut of enige vorm van (al dan niet stoïcijns) denken.

Er wordt verwezen naar relevante bronnen, waar daarvan gebruik is gemaakt, respectievelijk voor de 95 spreuken (Deel I), in de vier korte artikelen (Deel II) en in het slot en het appendix.

De Stoa, als filosofische school, is vernoemd naar een oud-Griekse beschilderde zuilengalerij in het publieke domein te Athene, de *stoa poikilē*, waar het gewoon was dat de eerste denker van deze school, Zeno van Citium, en geïnteresseerden bij elkaar kwamen om te filosoferen over de Natuur. Het ethische ideaal van het ‘leven volgens de Natuur’ is bij alle stoïcijnse denkers te herleiden. Waar een ‘wijze’ zich volledig overgeeft aan het ‘Al’ in diens gezindheid (het ‘hoe’) van het handelen en voortdurend correct oordeelt over de objectieve inhoud (het ‘wat’) van diens daden, is de filosoof onderweg naar deze staat van wijsheid. De filosoof ervaart tenslotte ‘geluk’

of ‘welzijn’ (*‘eudaimonia’*) in het eigenlijke, goed beoefenen en ‘uitvoeren’ van de stoïcijnse ‘levenskunst’ (*‘technē peri ton bion’*).

Het is echter, nuchter bezien, de menselijke conditie dat de mens naar deze staat van wijsheid diens hele leven lang streven zal en dus genoodzaakt is filosoof te zijn. Naar het gestelde ethische ideaal wordt met deze gedachte paraat in dit boek uiteindelijk toegewerkt, opdat men op de eigen manier het goede leven kan gaan leiden als een ware filosoof. Men tracht dan een daad zoveel mogelijk vanuit een (geverbaliseerd) zedelijk, en daarmee redelijk, inzicht, een goede wil, te plegen en tegelijkertijd goede inhoudelijke resultaten te bewerkstelligen, al volgend het Al, de Natuur. Een redelijk inzicht vertaalt zich dan in een goede daad via het verinnerlijken van een ‘leefregel’ middels het uitvoeren van een ‘geestelijke oefening’ (*‘askēsis tēs psuchēs’*). Op deze manier ontstaat er een ‘harmonie’ tussen doen en denken, ‘daden en woorden’ (*‘erga kai logoi’*), in het leven van de hedendaagse stoïcijn. De stoïcijnse-filosofische praktijk van vandaag de dag wordt hierbij als de ‘werkplaats’ bij uitstek verondersteld, waar de bezoeker (als zijnde ‘filosoof’, ‘liefhebber van wijsheid’) leert wat ‘geluk’ of ‘welzijn’ in diens leven vermag te betekenen. Ook de hier bijeengebrachte 95 spreuken werken naar een ervaring ervan bij de lezer toe.

In deze verzameling van wijsheden staan vooral de denkbeelden en verbanden centraal van stoïcijnen Seneca, Epictetus en Marcus Aurelius, voorlopers op hun gedachtegoed Pythagoras, Heraclitus en Socrates en de quasi-stoïcijnse denkbeelden van Verlichtingsdenkers Spinoza en Kant, laat-Ro-

mantisch filosoof Nietzsche, Analytisch filosoof Russell, Levensfilosoof Hadot en hedendaagse psychologische inzichten van de grondlegger van de oorspronkelijke Cognitieve Gedragstherapie Albert Ellis naar modern stoïcijns perspectief van de Schotse psycholoog Donald Robertson.

De insteek van deze verzameling wil je vooral stimuleren tot het vinden en handhaven van een geestelijk en rationeel houvast in al dan niet heftige ervaringen van tegenslag van het alledaagse leven. Leefregels kunnen hierbij een krachtige uitweg bieden. Hoe? Lees vooral verder, stel eigen leefregels op en neem ze naar aanleiding van de volgende wijsheden naar eigen inzicht ter hand. Graag nodig ik je bij deze uit (stoïcijns) te gaan filosoferen!

DEEL I

95 STOÏCIJNSE SPREUKEN

1

De Natuur gaat vooraf aan elk geloof of iedere mening;
het 'moreel kompas' als eigen natuur is de gids ervan.

Indien men gewelddadig denkt en handelt,
het als wetteloos onderscheidingsvermogen hanteert,
dan is een eigen vochtige, 'koude' natuur diens resultaat.